

УЧИТЕЛКА.

Припознайте, чеда мои, че туй не една много страшна исторія. Аханъ се бѣше скрылъ за да спаси тази кражба, а не мислеше, че Богъ го видеше, и че той щеше да намѣри срѣдство за да открие неговия грѣхъ прѣдъ лицето на сичкия народъ. Крийте се колкото щете за да сторите зло; изберете, ако можете, нощното врѣме; идете въ единъ зимникъ, въ една пустыня, Богъ не секадѣ, той види вашия грѣхъ; и ако го не открыва прѣдъ секого, той не извѣстенъ че ще ви го поднесе прѣдъ лицето на вселеннѣ при послѣдния сѣдъ.

МАРІЯ.

Що не туй послѣдний сѣдъ, мила пріятелко? азъ не съмъ чула никога да се говори за туй нѣщо.

УЧИТЕЛКА.

Излѣгани сте, драга, вый секой день говорите за туй въ молитвѣтъ си. Като четете Символа, не казвате ли че Исусъ Христосъ не „сѣдналъ“ отъ десѣтъ странѣ на всемогущаго Бога отца, отъ дѣто ще дойде да сѣди живыѣ и мъртвыѣ?“

МАРІЯ.

Що значать тѣзи думы, учителко?

УЧИТЕЛКА.

Щѣ ви кажѣ, драга. Небото, земята, и сичкыѣ нѣща що видите, не ще траятъ секого, чеда мои; ще дойде единъ день, та сичкыѣ тѣзи нѣща ще се развалѣтъ. Тогава сичкитѣ живи чловѣци ще умрѣтъ; а тѣзи чловѣци, и сичкитѣ онѣзи, които се измрѣли